

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Prøver af Snorros og Saxos Krøniker i en ny Oversættelse samt et Ord til Danske og Norske

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 9. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/text/gv-1815_255-txt-shoot-idm994.pdf (tilgået 02. maj 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

Herfra gik Kongen med Hæren til Stav, da han kom til Stavsmyre gjorde han Holdt, og der fik han vis Beskeed om at Bønderne fore med 10 Avindskjold imod ham, saa at et Slag maatte være nær forhaanden. Da mønstrede Kongen sin Hær, og ved Mandtallet befandtes at der var over tredive hundrede Mand, men deriblandt ni hundrede Hedninger. Der det kom for Kongen, bad han dem lade sig døbe, og sagde, at han vilde ingen Hedninger have med sig i Slaget, til Hærens Mangfoldighed, sagde han, skal Ingen slaae Lid, men *paa Gud skal vi stole*, thi hans Kraft og Miskundhed raader for Seieren, og jeg vil ikke blande mine Mænd med hedenske Folk. Der nu Hedningerne det hørte, da beraadde de sig derpaa med hinanden, og Enden blev at fire hundrede Mand lod sig døbe, men fem hundrede forsmaaede Christdommen og vendte tilbage til deres Sted. Da treen de Brødre Gauka-Thore og Afar-Faste frem med deres Følge, og tilbød Kongen deres Tjeneste endnu engang. Kongen spurgde om de da nu havde ladet sig døbe? og da Gauka-Thore svarede Nei dertil, sagde han igjen at de skulde annamme Daab og Christendom, eller i andet Fald gaae deres egen Gang. De gik da og taldes ved om hvad Raad de helst skulde gribe til. Da sagde Afar-Faste, hvad mig angaaer, da maae jeg sige, hjem gaaer jeg ingenlunde, og med i Slaget vil jeg, men paa hvis Side det derimod skal være, det synes mig kommer ud paa Eet; Nei, sagde Gauka-Thore, skal jeg med i Slaget da vil jeg være paa Kongens Side, thi han trænger haardest til Folk; og skal jeg troe paa en Gud, kan jeg jo ligesaa godt troe paa Hviden Christ som paa en Anden, derfor skal det være mit Raad, at vi lade os døbe, siden det er Kongen saameget om at gjøre, og gaae saa med ham i Slaget. Derom bleve de da alle enige, gik til Kongen, og sagde, at nu vilde de lade sig døbe, og der det var gjort, beskikkede Kongen dem iblandt sine Hofsinder, og sagde, at de skulde være under hans eget Banner i Slaget.